

Péče o duševně nemocné procházela v historii mnoha proměnami. Většina lidí byla přijímána jako součást společnosti. Péči o ně zajišťovala rodina a místní společenství. Jen malá část duševně nemocných byla vyháněna nebo naopak vězněna. Ve velkém začali být jedinci s duševními problémy vyčleňováni a izolováni až v novověku. Ve 20. století došlo k prudkému rozvoji psychiatrie i péče o duševně nemocné. V 50. letech začaly být velké psychiatrické ústavy v mnoha vyspělých zemích uzavírány. Ústavní péče byla nahrazena ambulantními a komunitními službami. Hlavní cíl komunitní práce je, aby lidé trpící duševní nemocí mohli žít ve svém přirozeném prostředí. Mezi státy s dlouhou tradicí komunitní péče v oblasti péče o duševní zdraví patří i Anglie. Vznikla zde široká škála služeb v oblasti bydlení, zaměstnávání a volného času. Změnil se i přístup k duševně nemocným lidem. V České republice se komunitní práce začala používat až v 90. letech. Od té doby došlo v oblasti komunitní práce k velikému pokroku. Přesto se u nás stále často upřednostňuje ústavní péče. Komunitní práce navazuje na hodnoty tradičních komunit a je založena na respektu k lidským právům. Zároveň se snaží odstraňovat stigma, které je s duševní nemocí spojené.